

Проблеми управління проектами

Тема: Техніка та інженерія.

Кількість слів: 5006. Сторінки: 18 7 березня 2023 р.

Проекти інформаційних технологій складаються з багатьох елементів, які сприяють їхньому успіху чи провалу. Ця стаття присвячена плануванню та параметрів невизначеності, такі як розмір проекту, різноманітність і технічна складність. Розмір вказує на кількість людей бере участь у плануванні проекту, а різноманітність визначається як домовленості між менеджерами про спеціалізацію роботи. Технічна складність покриває існуючу неоднозначність процесів розробки проекту. Дані отримані з польового опитування з 42 країн Лідиром Кувейт, і ця країна характеризується прискореним економічним зростанням і вражаючими доходами від нафти. Результати довести, що планування проекту є важливим посередником для багатьох процесів управління. Авансі робить висновок, що планування залежить від характеру практики управління, що визначається національною культурою та існуючим потоком влади. Хоча розмір і різноманітність не впливає на успіх проекту, ці фактори безпосередньо пов'язані з якістю планування проекту. Це дослідження містить достовірну інформацію про зв'язок між плануванням проекту, невизначеністю та успіхом. Мета є дізнатися взаємозв'язок між людською діяльністю (плануванням і виконанням) і невизначеністю проекту (розмір, складність і різноманітність). Посередницька роль планування проекту обговорюється в одній країні, що розвивається, тобто в розвинених країнах і регіонах, що розвиваються з різним походженням, можуть не відповідати конкретним умовам. Опитування полегшує отримання даних збір від багатьох респондентів, але запропонована вибірка залишається невеликою для дослідження, яке може бути реалізоване в більш широкому контексті. Хоча результати залишаються об'єктивними та обмеженими щодо учасників і змінних, вони покращують розуміння управління проектами в країнах, що розвиваються для контролю. Спосіб того, як організації та люди планують свої проекти, залежить від багатьох факторів, і один із них – це розуміти, загальна мета цього процесу. Незалежно від методів і підходів, які віддають перевагу менеджери, планування проекту є звичайним визначається як процес покращення продуктивності проекту. У цій статті Ауне використовує огляд літератури з восьми джерел описують два різні підходи, які пояснюють, як планування, реалізація та моніторинг організовані в безперервному режимі перетворюються у проектний цикл. З одного боку, підхід логічної структури (LFA) широко використовується в багатьох сучасних проектах розвитку для встановлення чітких цілей, розвивати логічне мислення, визначати чіткі результати чи очікування та заохочувати ефективний моніторинг. З іншого боку, Спільне оцінювання сільської місцевості (PRA), також відомий як частина Спільне навчання та дії (PLA) підкреслює важливість відповідальності зацікавлених сторін і місцевих пріоритетів. Розширення можливостей індивідів визнається бути життєво важливою частиною планування проекту, яка наголошує на вирішенні проблем і прийнятті рішень. Огляд обраних підходів дозволяє виявити їх основні відмінності, в тому числі розширення прав і можливостей, залучених людей планування проекту та кількість проблем, які необхідно вирішити. При цьому автор статті не відкидає можливість комбінування LFA і PRA, тому що сильні сторони обох методів перекривають їх слабкі сторони і створюють міцність керівництва для планування проекту. Менеджери можуть обрати LFA для покращення загальної структури процесу, рівня продуктивності, і результатів або PRA, щоб вказати його елементи, такі як цілі, наявні ресурси та зацікавлені сторони. Метою цієї статті, опублікованої в енциклопедії про основні інженерні процеси, є представлення мети Метричний підхід (GQM) як ефективний механізм вимірювання зворотного зв'язку. Він визначається як процес, під час якого менеджери визначають свої цілі з урахуванням своїх потреб, вивчають поточну структуру та інтерпретують свої рішення. По-перше, автори пояснюють цінність вимірювання в промислових середовищах, вказуючи на його вплив на встановлення цілей, вибір ресурсів, та організаційний контекст загалом. По-друге, суть підходу GQM прояснюється через визначення та оцінювання цілі, щоб організація мала достатньо інформації для здійснення подальших кроків. Тоді є три рівні моделі вимірювання правильно визначені. На концептуальному рівні ціль - це об'єкт, який вимірюється продуктами, процесами та ресурсами. На операційному рівні, питання характеризують об'єкт і підвищують його якість. Кількісний рівень містить суб'єктивні і об'єктивні

показники, які залежать від вимірювань об'єкта. Нарешті описано процес із підтвердженням та аналізом механізмів, які будуть включені. Багато організацій використовують підхід GQM для ефективної роботи в різних умовах, або окремо, або в рамках конкретного контексту. Читач дізнається, які кроки потрібно зробити, щоб зрозуміти та застосувати цілі, розуміє, чому вимірювання має значення планування проекту, а також вказує на фактори, що впливають на якість процесу управління. Оскільки це джерело не є рецензованим оригіналом, але стаття в енциклопедії, висвітлює початкові цілі та очікування чітко визначені та представлені, використовуючи особисті спостереження та досвід авторів. Автори цієї статті мають на меті пояснити спробу виявлення проблеми. Чотири змінні, а саме вирішення проблем: потужність, керівна організація, активізація груп і навички персоналу які використовуються для сприяння успіху планування. Вирішення проблеми передбачає намір знайти всебічне рішення конкретної ситуації. Влада провідної організації вказує на відмінності між тим, що організації охоплюють протягом певного періоду. Активізація груп дозволяє запрошувати багато учасників до пропозиції різних підходів до планування. Навички персоналу позитивно пов'язані з визначенням проблем, допомагаючи побачити, які якості у робочому середовищі корисні. Для оцінки цінності процесів планування проведено кількісний аналіз 58 випадків. Кожен елемент має своє визначення та місце в дослідженні: контекст включає внутрішнє та зовнішнє середовище, репрезентує процес усі загальні дії та результати показують, які перспективи та вимірювання важливі. Дослідники роблять висновок, що кваліфіковані планувальники можуть визначати цілі, спілкуватися та вирішувати проблеми, сприяючи успіху організації в майбутньому. Цінність цього дослідження, зосередженого на дії, полягає в надійності та валідності обраного методу та аналізі літератури. Незважаючи на відносно невеликий розмір вибірки щодо обсягу проблем планування процесу, автори рекомендують свій підхід до продовження аналізу управління змінами в теоретичному та практичному контексті. Додаткова емпірична робота необхідна для усунення існуючих прогалин у плануванні проекту з точки зору провідних сил, навичок і технічних аспектів. Хоча контекст змін може відрізнятися, такі процеси, як вирішення проблем і комунікація, також можуть призвести до однакових результатів успішно чи невдало. Це дослідницьке дослідження ґрунтується на розробці теорії та інтерв'ю з представниками різних галузей, наприклад кіно, виробничі або інформаційні технології. Дизайн якісного дослідження включає методологію обґрунтованої теорії для вдосконалення проекту динамізм управління, складність людської поведінки в реальному середовищі та нова теорія для підтримки змін. Цілеспрямована вибірка свідчить про намір запросити певних людей з досвідом управління в стартапах та перетвореннях. Автори визначають найбільш прийнятні підходи до управління, щоб реагувати на постійні зміни середовищ. Динаміка змін непередбачувана, і менеджери повинні використовувати різні ресурси, матеріали та техніки. Цей курс, розроблений статистично, показує, як протистояти змінам, а екстрене планування базується на зворотному зв'язку. Передбачено альтернативне керування передбачувани середовища, поетапні випуски знижують ризики та пропонують безпечні тести, зменшення обсягу пропонує швидку реакцію та звикли до конкурентних експериментів. Вибрана тема широка і може залежати від різних питань, що пояснює певні переваги та обмеження дослідження. Даний розмір вибірки невеликий (31 учасник для первинних інтерв'ю та шість для інших інтерв'ю), але глибокі інтерв'ю та звіт огляди створюють міцну основу для аналізу даних. Усі учасники отримали письмові резюме, які підтвердили це дослідження продемонстрували їх. Дослідники запрошують людей із різних галузей для порівняння досвіду та надання об'єктивних результатів. Демонструвати планування мінімізує ризики та полегшує адаптацію до змін через культурне походження, спілкування та стилі лідерства. Люди не можуть працювати в середовищі відповідно до своїх уподобань, і вони повинні вивчати внутрішні та зовнішні чинники та створювати правильний вибір. де Фалько, М., і Маккіаролі, Р. (1998).

Терміни проведення контрольних заходів при плануванні проекту.

Планування проекту складається з кількох кроків, і компанії вільні у виборі необхідних завдань і методів роботи. У цій статті де Фалько та Маккіаролі досліджують вплив часу моніторингу та контролю. Вони не покладаються на спілкування з професійними керівниками та менеджерами. І все ж їхні оригінальні розрахунки та пояснення сприяють кращому розумінню того, як контрольний розподіл може бути визначений і дозволені деякі відхилення від початкового планування. Більшість

поточних проектів є динамічними, а заходи моніторингу та контролю допомагають рано розпізнавати відхилення та контролювати їх середовище. Отримавши відгук, можна проаналізувати ситуацію та внести виправлення. На цьому, підкреслюють, автори немає необхідності одночасно контролювати та відстежувати діяльність, але потрібно зробити перерву або слідувати за системою. Наприклад, щотижня моніторинг можна зберегти та застосувати до контрольних точок, які відбуваються щомісяця. У статті показано, що планування та моніторинг є невід'ємними процесами управління проектами. Коли люди ознайомлюються з постійними оцінками роботи, вони можуть досягти успіху або провалити проект через погано реалізовані навички та підходи. Тому цінність цього дослідження полягає у зворотному зв'язку та важливостями зв'язку між різними етапами робочого процесу. Цей аналіз кількісних вимірювань представляє визначення та приклади, щоб навчити, як контролювати дії та зрозуміти, які напрямки є менш шкідливими для компанії з її людськими ресурсами та обладнанням. Далі наслідки дослідження пов'язані з діями контролю та часом моніторингу, щоб навчитися розподіляти зусилля між ними.

Управлінська діяльність.

Серед існуючого різноманіття процесів планування проекту не можна ігнорувати передачу завдань. Компанії або приватні особи пропонують їхні послуги кінцевим користувачам і визначають успіх і розвиток проекту. Менеджери повинні досліджувати ефективність проекту і переваги для клієнтів, щоб визначити, чи можливий успіх проекту. У цій рецензованій статті дослідники проводять кореляцію, аналіз 110 ізраїльських оборонних проектів, розроблених протягом останніх двох десятиліть, і описує чотири аспекти перенесення (вимоги, розробка, підтримка та підготовка). Анкети для клієнтів, керівників проектів та закупівельні організації містять інформацію для аналізу. Дослідник з'ясовує, що розвиток оперативних вимог до обслуговування позитивно сприяють успішному плануванню проекту. Якщо проекти виконуються за контрактом для зовнішніх або внутрішніх клієнтів, менеджери прикладають багато зусиль для планування та підготовки проекту заздалегідь, орієнтуючись на клієнта залучення на всіх етапах і вивчення того, що призводить до успішного виконання. Проте участь клієнтів і розробників підготовка кінцевих користувачів частково корелює з позитивними результатами планування. Сьогодні людей цікавить планування проекту з різних точок зору. Недостатньо мати хороший путівник і список завдань, які потрібно виконати. Лідери очікують від своїх керівників ефективної передачі, змістовної оцінки та достовірних звітів. Ця стаття є вагомим внеском у сферу управління проектами завдяки правильно розробленій теоретичній базі та регресійний аналіз випадків з реального життя. Дослідження пояснює, як підготовка користувачів і переваги для клієнтів впливають на роботу ще до того, як послуги чи продукти будуть передані від їхніх розробників кінцевим користувачам. Під час планування проекту менеджери враховують вплив взаємозв'язку між різними факторами, на чому зосереджуються автори цієї статті? На зусилля співробітників і успіх проекту. Є три елементи планування (функціональні вимоги, технічні специфікації, а також процеси та процедури управління проектом) і три виміри успіху (кінцеві користувачі, проект менеджери та підрядні офіси). Функціональні вимоги включають очікування кінцевих користувачів, визначення всіх понять і характеристики використання системи. Технічні характеристики спрямовані на вимірювання матеріально-технічної підтримки, надійності та витрат протягом життєвого циклу.

Огляд літератури

Опитування 110 проектів, пов'язаних з обороною, та опитувальники підтверджують статистичну кореляцію між змінними, щоб довести, що успіх проекту залишається нечутливим до процесів управління. Проте залежність від технічної специфікації та визначення вимог не можна ігнорувати. Комп'ютеризовані засоби планування відіграють важливу роль у проекті управління та розуміння того, що кінцеві користувачі очікують отримати від контрактного офісу. Однією з найбільш очевидних характеристик статті є наявність ідей, які суперечать одна одній. Автори порівнюють важливість проектного планування по відношенню до індивідуальної творчості. З одного боку, лідери хочуть використовувати унікальні підходи та розглядають окремі проекти. З іншого боку, необхідно сприяти плануванню проекту, навіть якщо воно обмежує творчість або не дають гарантії успіху. Таким чином,

необхідно визнати зусилля, які можуть принести позитивні результати, і уникнути невдач, якщо планування реалізовано. Висновки цієї статті допомагають менеджерам і дослідникам визнати цінність зусиль, які необхідно докладати до інвестування у визначенні цілей і функціональних вимог, оскільки цей зв'язок сприяє загальному успіху в плануванні. У цій статті розглядаються особливості планування в проектах, присвячених природним ресурсам, і впровадження Лідару - технологія, яка розшифровується як виявлення світла та визначення діяльності (Light Detection and Ranging). Лідар використовує для дослідження поверхні шляхом вимірювання необхідного часу щоб відбивати світло від предмета або приймача. Його переваги, такі як передбачення динаміки екосистеми та вдосконалення розуміння людьми зміни ландшафту, привертає увагу багатьох організацій, і важливо мати керівництво яке зможе реалізувати цей метод. Незважаючи на такі альтернативи, як один фотон, датчики спалаху та форма сигналу, дискретне повернення. Лідар допомагає визначити поверхні навісу в горизонтальній площині. Існують певні параметри отримання лідаром, які дозволяють використовувати дані з кількох дисциплін і мати серйозний вплив на розуміння даних. Деякі параметри є пульсовими частота повторення (імпульсів за секунду в лідарній системі), кількість повернень (співвідношення між датчиками та якість вимірювання) і щільність імпульсу (відстань між лазерними слідами). Ця стаття містить багато складних термінів і визначень, але його головна ідея полягає в тому, що планування проекту є вирішальним у таких технічних методах, що дозволяє застосовувати цей метод в інших сферах. На додаток до складної основи, необхідної для управління природними ресурсами, ця область досліджень характеризується необхідністю планувати кожен крок і пояснювати наявні переваги. Це джерело досліджує планування проекту в конкретному випадку середовища, що унеможливорює широке узагальнення за межами запропонованого середовища. Не багато менеджерів могли б використовувати цю статтю для своїх цілей через її специфічний контекст. Серед існуючого різноманіття рекомендацій і вказівок щодо досягнення позитивних результатів у плануванні проектів, ідеї пропонувані в цій статті заслуговують на особливу увагу. Гізен використовує проект метро Бенелюкслін (Beneluxlijn) у Роттердамі, розробляє девіант, тематичне дослідження дизайну, дослідження з розповіддю інтерв'ю та пояснює, чому мегапроекти можна покращити, зберігаючи час і вибір спрощення. Шість зацікавлених сторін діляться своїми думками про проект і підкреслюють, що несподіванок не було через належне управління часом і витратами. Рішення повинні прийматися в рамках передбачуваного шляху, і невизначеність може бути уникнута, якщо не встановлено складних завдань і очікувань. Невизначеність – це ситуація, коли можливі результати неможливо передбачити, що робить це поняття антонімом планування проекту. Дослідження доводить, що планування проекту приносить переваги, коли менеджери зменшують турботи і спрощують відповідальність. На останніх етапах планування проекту це можливо, зменшити невизначеність, розбиваючи завдання на частини та виконуючи послідовні кроки, щоб усе було керованим і менш проблематичним. Єдина рекомендація - не переходити межу, коли проблема може стати занадто простою і нецікавою. Планування проекту Гізен (Giezen) має багато переваг і недоліків, які слід визнати. Спілкування з людьми які випробували запропонований метод планування та управління дозволяє отримати реальні думки та дізнатися, що результати, яких необхідно досягти. Тим не менш, існує багато дослідницьких проектів, де обговорюються фактори часу та вартості. Хтось міг розглядати цю статтю як можливість спростити все, що може бути рішенням для багатьох організацій. Автори досліджують оптимізацію розподілу людських ресурсів у мультипроектах, запроваджену дослідженнями та організації розвитку. Більшість людей вважають за краще інтегрувати планування проекту в окремі ситуації та досягати короткострокових цілей. Однак вони також повинні бути залучені до багатопроектного середовища, що ускладнює розподіл ресурсів. Ця команда дослідників описує важливість п'яти методів для людей, які будуть використовуватися в проекті управління. Довгострокові плани базуються на річних звітах і кількох дисциплінах, які можуть вплинути на проект. Хоча середньострокові плани не завжди стабільні, вони допомагають спостерігати за змінами та вибирати портфелі для поточного прийняття рішень. Коротко - термінові плани включають щоденну діяльність, яка сприяє гармонії між людьми та ресурсами. Якщо профіль виділення ресурсу змінено з будь-якої причини, менеджерами повинні бути передані дані новим членам команди, як-от універсальні учасники проекту, експерти або працівники служби. Посилання дозволяють правильно прийняти рішення, а зворотній зв'язок показує, як покращити розподіл на

даний момент. Таким чином, розподіл ресурсів відповідно до поточного профілю впливає на рівень продуктивності та ставлення всіх учасників. Розподіл людських ресурсів стає менш складним завданням для сучасних організацій через постійний розвиток технології та програмне забезпечення. Люди беруть на себе відповідальність за вирішення проблем і прийняття рішень у плануванні проекту, але їм подобається зробити це максимально простим, використовуючи коефіцієнт розсіювання проекту та профіль виділення ресурсів. Стаття вчить, що це так нормально знайти багато людей для виконання одного завдання (фактори розкиду проекту) і зміцнити їхні знання в обраному полі з доступними ресурсами.

Профіль виділення ресурсу.

Роль зацікавлених сторін у плануванні проекту залишається загальною темою для обговорення в багатьох дослідженнях. Мета даної статті полягає в тому, щоб оцінити рівень участі зацікавлених сторін в управлінні проектом і внесок, на який ці люди покладаються, їхні знання, навички та ресурси. Успіх проекту зазвичай визначається такими факторами, як час, якість, вартість, участь, і задоволення зацікавлених сторін, якими є власники, менеджери, проектувальники та підрядники. Про це свідчить анкетне опитування що підрядники та проектувальники мало залучені до планування, а власники та забудовники несуть відповідальність за розробку проекту. Дослідницька група поділяє процес збору даних на кілька груп, від загальних до більш конкретних. Наприклад, перша частина анкети необхідна для збору інформації про зацікавлених сторін, їх демографічні дані особливості, досвід роботи та обов'язки. Друга частина опитування складається з 37 запитань і створена для вивчення поточного рівня залучення зацікавлених сторін. Незважаючи на невелику вибірку (опитування 13 осіб), автори об'єктивно досліджують власників, керівників, підрядників та думки дизайнерів для будівельної галузі. Узгодженість даних забезпечується декількома правильно виконаними процесами, такими як дані категоризація, редагування, кодування та зберігання. Описовий статистичний аналіз допомагає усунути непотрібні упередження в дослідженні. Таким чином, ця робота дає цінне розуміння ролей зацікавлених сторін і доводить, що прийняття рішень, вирішення проблем, визначення мети та стратегічний вибір сприяють успішному плануванню проекту. Подальше впровадження результатів можна показати, як зацікавлені сторони можуть розвивати свої навички та сприяти плануванню найбільш ефективним способом. Біомедичне дослідження, як і будь-який інший дослідницький проект, потребує спеціального планування, оцінки та внеску. У даній статті група дослідників ділиться звітом про нараду з планування проекту

Людський варіом (HVP).

Мета організації є обмін інформацією про роль мутацій у прогресуванні захворювань людини та створення робочої кіберінфраструктура для контролю процесів. Читач дізнається, що визначення мети та розподіл ролей недостатні для досягнення успіху в управлінні проектами. Навіть проста зустріч має складатися з кількох етапів, таких як класифікація варіантів, збір даних, оцінка, передача даних, інтеграція, фінансування, етичні міркування та публікація. У різних учасників є специфічні вплив на проекти, а їхній вибір залежить від особистих інтересів, зовнішнього середовища та навіть соціальних очікувань. Це проект - це не простий перелік завдань і рекомендацій, а наочний приклад того, як представлено планування через цілі HVP. Не зосереджуючись на характері проекту, його планування має залучати фонові асоціації, стандартизовані системи, доступне програмне забезпечення, структурні механізми та підтримка комунікації, етичні права та розвитку. З одного боку, ця стаття не має нічого спільного з проектним менеджментом і факторами, що визначають планування. Автори використовують багато складних термінів, і звичайний менеджер проекту, який займається бізнесом, будівництвом чи проектом охорони здоров'я, може бути в сумніві щодо якості інформації. З іншого боку, очевидна обмеженість наявних знань і специфіки. Природні ініціативи не заважає використовувати цей матеріал у різних сферах і бачити, як організувати думки та дії. Управління проектами – це складний процес із низкою важливих елементів, таких як планування, виконання, контроль оцінка тощо. Кожен крок має свої цілі та ресурси, які необхідно виконати належним чином відповідно до встановлених термінів. Планування структури процеси полегшують

людську діяльність, виконання - це те, як виконуються всі завдання, а контроль показує, чи потрібні будь-які зміни.

У цій статті використано Посібник із сукупності знань з управління проектами, які використовуються для сприяння теоретичній основі для розвитку практичних навичок. Є дві основні теорії, які слід обговорити в цьому дослідженні та керувати успішним виконання стратегій. З одного боку, модель термостата покращує контроль завдяки стандартам продуктивності, вимірювання та ідентифікація дисперсії. З іншого боку, модель управління як планування дозволяє створювати і перегляд проблем і реалізація планів через сильний причинно-наслідковий зв'язок між людськими рішеннями і діями. Теоретичні пояснення та закріплення дозволяють зменшити занепокоєння та вибрати найбільш прийнятні методи вивчення причин поганої роботи, визначення нових ресурсів і залучення потрібних людей. Автори представляють кроки, які можна зробити для підвищення цінності бізнесу та успіху організації. Пропонована теоретична база підтверджує висновки та служить надійним фоном для нових проектів планування та управління. Немає чітких прикладів того, як компанії можуть використовувати ці реформи та рекомендації на основі прийняття рішень децентралізація та неформальна координація. Менеджери знають, що вони впливають на фактичні витрати та маніпулюють ними, але цього не роблять.

Зрозуміти, як застосувати ці теоретичні знання на практиці.

На прикладі екологічного менеджменту Макдональд і Браун досліджують переваги та проблеми оцінка впливу на навколишнє середовище (ОВНС) при плануванні та проектуванні проекту. EIA є управлінським інструментом для професіоналів з планування та особам, які приймають рішення, щоб вивчити, як навколишнє середовище впливає на проект у біофізичному та соціально-економічному контексті. Це підхід дає можливість розглядати питання, які важко вивчити на звичайній основі проект за проектом. EIA допомагає зменшити негативні наслідки, спричинені несприятливим або постійним мінливим середовищем, і спостерігати успіх у пом'якшенні побоювання. Автори пропонують вийти за межі ОВНС і зосередитися на таких завданнях, як кумулятивний аналіз (включити кілька напрямків бізнесу), заохочення відповідальності (для розширення можливостей громад) і зв'язку між політиками (для сприяння адекватним втіленням ідей). Інтеграція середовища в планування вимагає аналізу цілей. Люди хочуть знайти додаткові джерела для стимулювання та освіти та усунути неефективну політику, щоб представити нові та ефективні рішення процеси ОВНС. Дослідження для цієї статті включає аналіз дев'яти джерел, опублікованих між 1980-ми та 1990-ми роками. Щодо цілей дослідження, авторам вдалося вибрати відповідні дані та проаналізувати те, що вже було відомо про ОВНС і що можна покращити. Питання навколишнього середовища повинні бути визнані під час планування проекту та використані для підтримки менеджерів та їхніх керівників у пошуку цікавих навчальних дисциплін, плануванні діяльності та оцінюванні моделей. Іншими словами, слід звернути увагу не лише до професійного зростання та орієнтирів, а й до творчого розвитку та індивідуальних підходів в управлінні. Нутт пропонує підхід до реалізації, щоб досягти успіху в плануванні проекту та відповідати організаційному середовищу за допомогою потужності для прийняття плану та подальшого розвитку. Влада може просуватися через винагороду, покарання, розуміння того, що є правильним і потрібним, наслідуючи приклади інших експертів, і інформацію, уявлення інших людей. Клімат має бути оцінений з точки зору централізації, складності, продуктивності та ефективності, щоб вибрати найбільш прийнятну реалізацію методу. У цьому дослідженні міститься достовірна інформація про прийоми реалізації трьох типів: односторонні (заміна або зміни), маніпулятивні (переконання або гра) і делеговані (участь у плануванні). Планування організовується по-різному відповідно до запропонованих середовищ, їх цілей, потужності та методів. Колегіальне середовище характеризується спільним плануванням без уваги до використання енергії. Професійне середовище фокусується на розвитку навичок і самостійного прийняття рішень. Середовище Нова (Nova) підтримує зміни та вимагає від людей різноманітних навичок. Консультаційне середовище сприяє розумінню питання, тоді як вільне середовище вимагає розуміння учасників потреби. Відмовлені середовища використовують усі форми контролю перед плануванням, а делеговані середовища ініціюють використання планування загальні думки та підходи. Інші середовища також підтверджують

цінність планування будь-якого проекту. Ця стаття пропонує новий погляд на умови, за яких люди використовують владу під час планування. Вартість клімат не слід ігнорувати, оскільки люди залежать від навколишнього середовища та наявних ресурсів. Мало знайти деякий час і почати планувати проект. Кожна ситуація є унікальною не лише завдяки людям, а й через оточення створюються проекти. Багато факторів ускладнюють управління проектами, і люди зацікавлені в тому, щоб мати справу з непотрібними проблемами або передбачити їх. У цій статті увага приділяється трьом факторам планування проекту: невизначеності, неоднозначності та складності. Автори пропонують висловлюючи кожную концепцію щодо інформаційної адекватності та три стратегічні підходи, а саме інструктивізм, навчання та селекційність. Невизначеність — це нездатність передбачити результати, і інструкціонізм ефективно уникає цього, обмежуючи кроки та наступні стандарти. Неоднозначність пов'язана з поганими знаннями та обмеженим досвідом, а метод навчання показує, як це зробити змінити політику та отримати нові ідеї. Складність виникає, коли багато змінних взаємодіють одна з одною, і завдання менеджер повинен зробити правильний вибір. Селекційність - найкращий варіант для даного випадку для вирішення складних завдань. покладаючись на розрахунки спеціально розроблених формул, дослідники концептуалізують проект як процес, що залежить від дій і знань. У цій статті можна виділити кілька теоретичних і практичних внесків. З одного боку, теорія базується на методі критичного шляху, стохастичні мережі та дерева рішень, коли адекватна інформація представлена та перетворена. А з іншого боку, ця модель допомагає впоратися з невизначеністю, двозначністю та складністю та класифікувати інформацію на кожному кроці для планування, координації та моніторингу.

Результати цієї статті сприяють створенню правильного проекту управлінських завдань і визнання планування як невід'ємної частини будь-якого робочого процесу. Незважаючи на існуючі організаційні проблеми, це дослідження вчить, як приймати надійні рішення та вибирати необхідну інформацію про проект. Сучасні менеджери можуть вільно звертатися до різних джерел, щоб покращити своє розуміння управління проектами в цілому зокрема планування проекту. Zwikael пропонує використати посібник з управління проектами (PMBOK), де міститься дев'ять сфер знань (інтеграція, обсяг, час, вартість, якість, людські ресурси, комунікації, ризики та закупівлі) визначені як незалежні змінні та пояснені. Метою цього дослідження є дослідження важливості цих сфер у процесі планування та виявити, чи є якийсь зв'язок з успіхом проекту. У польовому дослідженні беруть участь 783 керівники проектів, які анонімно взяли участь в анкетуванні. Їм доводиться оцінювати різні процеси планування через призму запропонованого у галузях знань і виявити, в чому успіх більш очевидний. Ідентифікуються різні рівні впливу. З часом найсерйозніший результат, вартість або закупівля мають найменший вплив. Цінність цього джерела полягає в рекомендаціях, якими автор ділиться в кінці. Крім очевидного впливу в управлінні часом на планування проекту, керівники проектів також повинні інвестувати свої навички у визначення діяльності проекту та формальні результати. Якість і комунікації вимірюють ефективність планування, але посібник не є єдиним джерелом для використання робочого процесу. Застосування результатів вимагає звернення уваги на його обмеження щодо можливості узагальнення: погана вибірка розмір (лише три країни – Японія, Нова Зеландія та Ізраїль) і єдиний посібник для аналізу. Планування проекту постійно змінюється, і менеджери повинні розуміти вплив змін на їхню практику. Метою даної статті є створення моделі оцінки якості планування проекту, що сприяє збільшенню шансів успіху проекту. Якщо менеджери не можуть уникнути помилок у плануванні та подають невірну інформацію, проект може провалитися кинути виклик компанії. Тому розробці та впровадженню ефективних моделей дуже сприяють у сучасний бізнес. Цвікаель і Глоберсон провели кількісне дослідження на основі 202 (з 282) анкет, які керівники 19 різних майстерень заповнили анонімно. Введено модель якості планування управління проектами з двома основними складовими – ноу-хау керівника проекту (людина відповідає за певні процеси) та організаційною підтримка (за певні процеси відповідає організація). Випробування моделі доводять її достовірність і надійність для оцінки якості планування проекту. Процеси управління ризиками та комунікації не такі критичні, як управління часом індивідуальна відповідальність ефективніша порівняно з організаційною. Є багато причин для застосування цієї статті в подальших дослідженнях, і одна з них – можливість використовувати її в

різних промисловості. Планування проекту здається очевидним для всіх керівників, але його передбачуваність і чіткість може викликати негатив результати та помилки. Тому організаціям необхідно дотримуватися конкретних вказівок і рекомендацій, щоб не пропустити жодного кроку в їхньому робочому процесі. Запропонована модель ефективно визначає відмінності між якістю планування проекту та його зовнішні фактори, такі як час, ресурси та середовище. Незважаючи на обмежену вибірку досліджень, якість планування залишається високою те саме в різних галузях. Управління проектами може стати серйозним викликом для будь-якої організації в будь-якій галузі, незалежно від її рівня підготовленість і досвід. Тому дослідники досліджують різні проекти та співпрацюють з компаніями по всьому світу зрозуміти, що викликає невизначеність, неправильний обмін даними та непорозуміння щодо відповідальності. Цвікаель і Глоберсон продовжують свої дослідження планування проектів і пропонують бенчмаркінг як ефективний метод управління проектами порівняти різні підходи та показники ефективності. Для аналізу використовується модель якості планування управління проектами ефективність процесу планування в кількох галузях з точки зору керівника та всієї компанії. А Анкета пропонується 280 менеджерам з Японії та Ізраїлю, а також чотирьох секторів – будівництво та інженерія, програмне забезпечення та зв'язок, виробництво та технічне обслуговування та послуги – вибираються. Найбільш вдалий район з точки зору проекту управління є будівництвом, і автори використовують його проектно-орієнтований характер як головне виправдання. Виробництво та обслуговування є найменш успішна галузь через неможливість зрозуміти різницю між управлінням і обслуговування. Цінність цього дослідження полягає в дослідженні існуючих практик управління проектами в чотирьох окремих секторах. Таким чином, навіть якщо організація не належить до галузі, згаданої в статті, є шанс покращити планування проекту та досягти успішного використання рекомендацій. Іноді менеджери не можуть отримати доступ до інформації про попередні проекти, що зменшує можливість уникнути ризиків і помилок. Ще один урок полягає в тому, що не звертають уваги на рівень задоволеності клієнтів або час управління також створює проблеми.

Список літератури: Аладвані, А. М. (2002). Невизначеність ІТ-проекту, планування та успіх: емпіричне дослідження з Кувейту.

Інформація Технологія та люди, 15 (3), 210-226. Ауне, Дж. Б. (2000). Підхід логічної основи та PRA-взаємовиключні чи доповнюючі інструменти для планування проекту? Розвиток на практиці, 10(5), 687-690. Базиліт, В. Р., Калдієра, Г., і Ромбах, Х. Д. (1994). Метричний підхід цільового питання. В Марциняк (ред.), Енциклопедія програмна інженерія (с. 528-532). Вілей. Брайсон, Дж. М., Бромілі, П., і Юнг, Ю. С. (1990).

Вплив контексту та процесу на успіх планування проекту. журнал про Планування освіти та дослідження, 9(3), 183-195. Кольєр, С., Воррен, К., Хемслі, Б., Стівенс, К. (2010). Прицілься, стріляй, прицілюйся – стилі планування проекту в динамічному середовищі. Демонстрація Управлінського журналу., 41 (4), 108-121. де Фалько, М., і Маккіаролі, Р. (1998). Терміни проведення контрольних заходів при плануванні проекту. Міжнародний журнал проекту менеджмент, 16(1), 51-58. Двір Д. (2005). Передача проектів кінцевим користувачам: вплив планування та підготовки до введення в експлуатацію на проект успіх. Міжнародний журнал управління проектами, 23(4), 257-265. Двір, Д., Раз, Т., Шенхар, А. Дж. (2003). Емпіричний аналіз зв'язку між плануванням проекту та успіхом проекту. Управлінський журнал Міжнародний журнал управління проектами, 21 (2), 89-95. Еванс Дж. С., Худак А. Т., Фо Р. та Сміт А. (2009).

Лідар з дискретним поверненням у природних ресурсах: Рекомендації до проекту планування, обробка даних і результати.

Дистанційне зондування, 1(4), 776-794. Гізен, М. (2012). Зберігаючи це просто? Приклад із вивчення переваг і недоліків зменшення складності в мега планування проекту. Міжнародний журнал управління проектами, 30(7), 781-790. Хендрікс, М. Н. А., Voeten, В., & Kroep, L. (1999). Розподіл людських ресурсів у багатопроектному середовищі досліджень і розробок: ресурс розподіл потужностей і планування портфеля проектів на практиці. Міжнародний журнал управління

проектами, 17(3), 181-188. Хераві, А., Коффі, В., і Трігунарсія, Б. (2015). Оцінка рівня залучення зацікавлених сторін під час планування проекту процеси будівництва проектів. Міжнародний журнал управління проектами, 33(5), 985-997. Капут, Дж., Коттон, Р. Г., Хардман, Л., Уотсон, М., Аль-Акіл, А. І., Аль-Аама, Дж. Й., Аль-Мулла, Ф., Алонсо, С., Арец, С., Ауербах, А. Д., Бапат, Б., Бернштейн, І. Т., Бхак, Дж., Блеоо, С. Л., Блокер, Х., Бреннер, С. Е., Берн, Дж., Бустаманте, М., Кальцоне, Р., Камбон-Томсен, А., ... Ю, Х. С. (2009). Планування проекту людського варіому: звіт Іспанії. Людська мутація, 30(4), 496-510. Коскела, Л., Хауелл, Г. (2001). Реформування управління проектами: роль планування, виконання та контролю [Доповідь презентація]. 9-та Міжнародна конференція групи з економічного будівництва, Національний університет Сінгапуру. Макдональд Г. Т. і Браун Л. (1995). Виходячи за рамки оцінки впливу на навколишнє середовище: екологічний внесок у планування та дизайн. Огляд оцінки впливу на навколишнє середовище, 15(6), 483-495. Nutt, P. C. (1983). Підходи реалізації для планування проекту. *Academy of Management Review*, 8(4), 600-611. Піч, М. Т., Лох, К. Х., і Мейєр, А. Д. (2002). Про невизначеність, неоднозначність і складність в управлінні проектами. *управління Наука*, 48 (8), 1008-1023. Цвікаель, О. (2009). Відносна важливість дев'яти областей знань посібника PMBOK® під час планування проекту. *Демонструвати Management Journal*, 40 (4), 94-103. Цвікаель, О. і Глоберсон, С. (2004). Оцінка якості планування проекту: модель і польові результати. *Міжнародний журнал Дослідження виробництва*, 42 (8), 1545-1556. Цвікаель, О., і Глоберсон, С. (2006). Бенчмаркінг планування проекту та успіху в обраних галузях. *Бенчмаркінг: An Міжнародний журнал*, 13 (6), 688-700.